

محمد مجتبی شتری

«حقوق واحد جهانی» در اسلام

- * قوانین ثابت و متفاوت در جامعه اسلامی
 - * فکر ایجاد «حقوق واحد جهانی» در دنیای امروز
 - * نظری به کارهؤسسه بین المللی یکنواخت کردن -
- «حقوق خصوصی» در رم**

یک نویسنده مسیحی در آغاز کتاب خود چنین مینویسد:

حضرت مسیح بدانجهت برای بشریت قوانین اجتماعی نیاورد که قوانین نمیتوانند ابدی باشند و تغییر و تحول قطعی جامعه ها هرگز با یک رشته قوانین همگانی وهمه جانی نمود - سازد ، بدین سبب حضرت مسیح جامعه ها را در موضوع قوانین بخود واگذشت تا خود را با گذشت زمان تطبیق دهنند و خود بوضع قوانین پردازند (۱)

چنانکه پیدا است این نویسنده میخواهد ایراد معروفی را که به مسیحیت امر و زدر باره نداشتن یک دکترین جامع برای زندگی، میشود پاسخ گوید ولی علاوه بر این، نویسنده مطلب مهمتری اشاره میکند که امروز برای اکثریت مسلمانان بصورت یک سؤال جدی مطرح میشود و آن سؤال اینست:

با اینکه تغیر و تحول جامعه ها امری مسلم و انکار ناپذیر است اسلام چگونه به یک رشته قوانین همگانی وهمه جانی و به اصطلاح «ابدی» برای بشریت عرضه میدارد ۱۹ تصویر میکنیم برای هر فردی که منحصر آشنازی و سروکار باعلوم اجتماعی داشته باشد این سؤال مطرح میشود ، از طرفی طرح این سؤالات و پاسخ صحیح ندادن با آنها است که در نسل جوان مسلمان فکر اقتیاس سیستم حقوقی غرب را بشدت تقویت میکند و آنها را خواه نا خواه معتقد میسازد که باید قوانین جدید غرب را جانشین قوانین اسلامی ساخت و متاسفانه مقداری از این فکر خطر ای هم در کشورهای اسلامی و منجمله کشورها عملی شده است . در

(۱) پروفسور جان الدر در مقدمه کتاب «استانشناسی کتاب مقدس»

این مقاله تا آنجاکه امکانات اجازه میدهد به حل و پاسخ سؤال فوق مپردازیم

قوانين ثابت و متغیر در جامعه اسلامی

قبلاباید توجه داشت قوانینی که در یک جامعه اسلامی بمورد اجرا گذاشته میشود دو نوع است: ۱- قوانین ثابت و هم‌جایی و همگانی و به اصطلاح «ابدی»، ۲- قوانین متغیر که با تغییر شرائط و مقتضیات تغییر پیدا میکنند.

نوع اول از قوانین اسلامی مربوط به آن قسمت از شئون اجتماعی است که میتوان برای آرائه این در تمام جامعه‌ها وضعی یکنواخت و یکسان فرض کرد تقریباً تمام قوانینی که امروز در کشور ما هم به پیروی از اصطلاحات اروپائی «قانون مدنی» نامیده میشود مربوط به این قسمت از شئون اجتماعی است مانند قوانین ارث، ازدواج، طلاق، قوانین مربوط به ماهیت و کیفیات و شرایط عقود و ایقاعات . .

قسمت دیگری از قوانین اسلامی هم که در تهییمات امروزه حقوق کشور ما تحت عنوانی مانند حقوق تجارت، حقوق جزا و... قرار گرفته‌اند جزو همین مقررات ثابت وابدی هستند. کلیه این قوانین که گفته شد مربوط به آن قسمت از شئون اجتماعی است که میتوان در تمام جامعه‌ها آن شئون را یکنواخت اداره و رهبری کرد و گرچه تاکنون این وحدت و یکنواختی عملی نشده ولی چنانکه خواهیم گفت فکر وحدت حقوق‌های خصوصی کشورها و ایجاد حقوق جهانی واحد، اخیراً میان حقوق‌دانان جهان بشدت رواج گرفته است. امروز حقوق‌دانها بصراحت اعلام میکنند که در ورثت حقوق خصوصی (همان رشتہ‌ای که قوانین ابدی اسلام بآن مربوط است) باید یک رشتہ قوانین همگانی و هم‌جایی به وجود آورد این فکر نه تنها امکان بوجود آوردن یک رشتہ قوانین یکنواخت را در قسمتی از شئون اجتماعی برای همه جامعه‌ها تأیید میکند بلکه آنرا واجب و لازم میشمارد و بطوریکه خواهد گان عزیز ملاحظه خواهند فرمود این فکر عالی تا حدود زیادی وارد مرحله عمل شده است.

گفتنیم نوع دوم از مقررات ایکد در یک جامعه اسلامی بمورد اجراء گذاشته میشود قوانین قابل تغییری است که با تغییر شرایط و مقتضیات تغییر پیدامی کنداختیار و صلاحیت وضع اینگونه قوانین در عهد حکومتهای اسلامی است و آنها موظف هستند بالله‌ام کری از اصول کلی اسلامی بوضع این قوانین پیردازند، این نوع از قوانین مربوط به آن قسمت از شئون اجتماعی است که میتوان برای آن در همه جامعه‌ها و در همه زمانها وضعی یکنواخت و یکسان فرض نمود و بهمین جهت بوده که اسلام با واقعیتی خاصی در این موارد بوضع قانون ابدی نپرداخته است، این

قسمت از مقررات در اصطلاح حقوق اروپائی که در کشور ماهم از ابن اصطلاح پیروی میشود بیشتر هن بوط برسته های مختلف «حقوق عمومی» میشود.

با اختیاراتی که در این رشته اسلام بزم امداد اصلاحیت دار داده است جامعه ها قادر خواهند بود خود را با شرایط و مقتضیات ضروری هر عصر در چهار چوبه اصول کلی اسلامی تطبیق دهند. مطالعه آن قسمت از قواعد کلی، که باید وضع قوانین جدید در چهار چوبه آن قواعد باشد یکی از بحث های عمیق و پسیار مفید فقه اسلامی است که ضرورت آن بخصوص در قرن های اخیر نظر به تحولات اقتصادی و اجتماعی و سیاسی جدید جهان بیشتر احساس شده است.

توضیح لازم

برای روشن شدن این بحث، ورقع هر گونه اشتباه، و پیشگیری از سوه استفاده های که ممکن است از این بیان شود ناچاریم توضیح بیشتری در این زمینه بدھیم:

اصولاً نوع انسان قطع نظر از شرائط مختلف ذمای و مکانی، دارای یک سلسه روحیات و غرائز و مشخصات جسمی و روانی و اخلاقی است که معرف و جود امی باشد. مجموعه این صفات و مشخصات همانست که نوع انسان را از سایر انواع حیوانات، شخص ساخته است، و همانست که در هر عصر و زمانی جزء حقیقت وجود انسان بوده و هست و با گذشت زمان تغییر نخواهد کرد.

مثل انسان یکه وجود اجتماعی است، یعنی برای ادامه حیات خود باید بصورت دسته جمعی زندگی کند، همچنین زندگی انسان بدون تشکیل خانواده (اجتماع کوچک) امکان پذیر نیست، این دو اصل یعنی زندگی انسان بصورت وابسته با اجتماع بزرگ و کوچک، همیشه بوده و خواهد بود، بنابراین اصول مر بوط بنظم و عدالت اجتماعی و روابط حقوقی افراد، و وظایف ناشوئی همواره ثابت و لا یتغیر خواهد بود.

و نیز زندگی اجتماعی انسان (برخلاف زندگی اجتماعی زنبور عسل و موریانه و مورچگان) بر اساس «تکامل» بنانهاده شده، بنابراین اصول مر بوط بنکامل اجتماع باید همراه بر آن حکومت کند.

ذن و مرد از نظر ساخته ای روحی و جسمی - علی رغم تمام گفتگوهای تبایق اتی و غیر علمی، باهم اختلاف دارند و بنابراین وظایف آنها نیز در اجتماع باهم مختلف خواهد بود.

همچنین رابطه فرزند با پدر و مادر، یا برادران یا یکه دیگر، یکه رابطه ثابت طبیعی و روحی و جسمی است. بنابراین حقوق ناشی از آن مانند «ارت» وغیره باید همواره

ثابت باشد.

خلاصه این امور و صدها مانند آنها جزء مشخصات لا یتغیر وجود انسان است و بر طبق آن باید قوانین ثابت ولا یتغیری باشد. اسلام این حقیقت را در نظر گرفته و روی همین جهت قوانین ثابتی برای اجنباء و اصول حقوق افراد؛ روابط عمومی مردم، روابط خانوادگی و ازدواج، تجارت و مسائل مالی، و مانند آنها قرار داده، همچنین احکامی مربوط به مسائل اخلاقی مانند تحریم مشروبات الکلی، قمار، بی‌بند و باری جنسی، و رعایت عفت عمومی و مانند آن وضع کرده است که با گذشت زمان دستخوش تغییر و تحول نمی‌گردد.

ولی همین انسان در عین اینکه دارای یک سلسله ذاتیات و غرائز ثابت ولا یتغیر است، دارای شرائط خاص زمانی و مکانی می‌باشد که با تغییر آنها وضع او تغییر می‌باید، بنابراین کلیه مقرراتی که بر اساس این شرائط بوجود آمد، نه بر اساس ذاتیات او – با تغییر آن شرائط تغییر خواهد یافت.

ابن دسته‌از قوانین، که بهتر آنست آنها را «احکام و مقررات خاصه»، بنامیم نه قانون تابا قسمت اول اشتباه نگردد، دائم‌آ در تغییر هستند و در اسلام هم احکام ثابتی برای آن تعیین نشده بلکه با گذشت زمان قابل تغییر است.

ولی باید توجه داشت که این تغییرات در تحت یک سلسله قواعد کلی و اصولی است که آنها نیز پنوبه خود ثابت می‌باشند و تغییر و اختلاف تنها در مصاديق آنهاست.

مثلاً: حکومت اسلامی و مقامی که از نظر قوانین اسلام صلاحیت حکومت را دارد موظف است برای پیشرفت امور مسلمانان مناسیات گوناگونی با غیر مسلمین داشته باشد، این مناسبات گاهی، بمقتضای اوضاع و احوال غیر مسلمانان و وضع مسلمین، دوستانه خواهد بود و شرائط ایجاب می‌کند با آنها از در صلح وارد شد، و گاهی شرائط طوری است که باید شدت عمل پیچید داد، همچنین گاهی مصالح مسلمین ایجاب می‌کند که باید کران روابط وسیع تجاری برقرار کنند و گاهی ایجاب می‌کند روابط تجاری با آنان را برای مدتی تحریم نمایند (مانند مسئله تحریم قنبایکو).

بنابراین برای اینگونه موضوعات مقررات ثابت ولا یتغیری تعیین نشده، بلکه ولی امر مسلمین و حکومت اسلامی بادر نظر گرفتن اوضاع و احوال و مشورت‌های اداری و مطالعات لازم در آین موارد تصمیم خواهد گرفت.

(باقیه در صفحه ۴۹)